

С УСМИВКА В 4-ТО

Бр. 1, МАРТ 2012 г.

На 1 февруари 2012 г. започна изпълнението на проекта на МОМН „Да направим училището привлекателно за младите хора“. Наречен е **УСПЕХ** (Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти). Целта на проекта е училището да се превърне в привлекателно за младите хора място, да се пребори с агресията чрез възможност за изява на талантите им.

В нашето училище - 4.ОУ „Проф. Джон Атанасов“, има дългогодишни преподаватели, които с любов се занимават с нас, учениците. Учителите са специалисти в своята област, винаги се раздават в своите часове и са много взискателни. Директорът Таня Борисова е много амбициозна и пробва все нови дейности, които досега не сме имали в 4-то. Не само фасадата на училището е подобрена, а и повечето стаи.

Лятото подобренията ще продължат и това много ни радва, защото и атмосферата е важна за ползотворен учебен процес. Сега голяма част от ученици и учители работят по проекти, само и само да ни е запълнено времето след часовете и да имаме желание да учим. (Деяна Костадинова, VI В кл.)

Аз имам удоволствието да уча в 4.ОУ. През тези години намерих тук много приятели и се срещнах с изключителни, толерантни преподаватели, които са безупречни в работата си. Помогат на всички ни да постигнем много успехи и фактът, че имаме много класирани на втори кръг на олимпиадите, го доказва. Те са едновременно и строги, и с чувство за хумор, правят часовете приятни, а уроците полесни за разбиране. Страхотен екип са. Винаги готови да ни помогнат с уроците и проблемите, свързани с класа. Благодарна съм, че гледат на нас като на приятели, и догодина ще ми липсват. (Ани Антонова, VII В кл.)

Интервю с директора
на 4.ОУ „Проф. Джон Атанасов”
Таня Борисова

- Госпожо Борисова, откога сте директор на 4-то училище?

- От вече две години.

- Преди това била ли сте директор другаде и къде?

- Да, бях директор на българското училище в гр. Братислава, Република Словакия.

- В 4-то училище много учители работят по проекта УСПЕХ, мислите ли, че това има благотворно влияние върху учениците?

- Да, мисля, че проектът е много добър, насочен е към учениците и по-точно към запълване на свободното им време. В нашето училище клубовете по проекта УСПЕХ са 21.

- Откакто сте тук, в училището бяха извършени много ремонтни дейности, ще продължат ли и какви ще са?

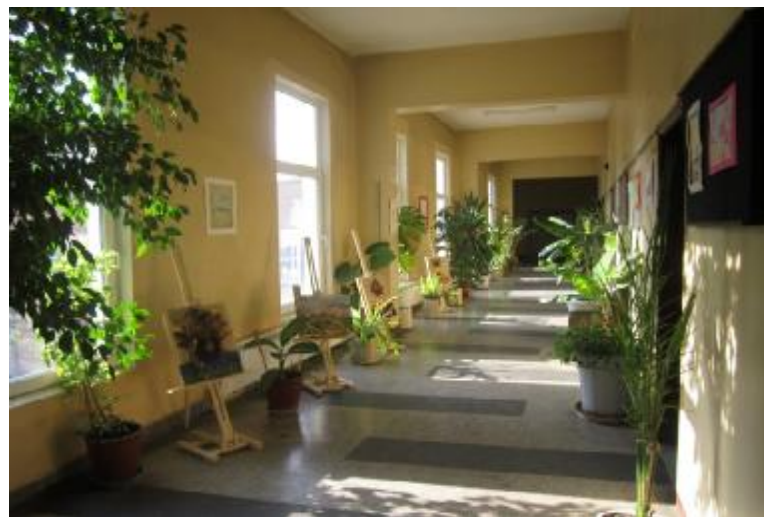
- Да, ще продължат и ще са през лятото, тези сега бяха аварийни, свързани предимно с отоплението.

- Засега 4-то е ОУ, има ли вероятност то да стане СОУ, за да си останем тук и след VII клас?

- Това ще трябва да се реши, когато новият закон навлезе, и ще е по решение на учителите и родителите.

- Какво бихте пожелали на учениците от клуб „Училищни медии”.

- Да развиват своята дейност още 2 години, защото проектът продължава 3 години. И ви пожелавам да сбъднете своите мечти, свързани с клуба.

В училище работим по проект “Фортисимо в клас”, спонсориран от фондация Америка за България. Професионални музиканти посещават часовете в нашето училище и ни запознават с някои от класическите инструменти.

Много се забавляваме, защото ни позволяват да свирим на тях. (Йоли, 6 В)

Въпросите зададе Деляна Костадинова – ученичка от клуб „Училищни медии”.

Вестникът е към клуб „Училищни медии“ по проект УСПЕХ. Защо се казва „С усмивка в 4-то“, ами защото всеки избира с каква усмивка да идва в училище. ☺ ☹ И вместо всеки път да сме мрънкащи и недоволни, е добре да виждаме смисъла на това да сме

сред приятели и нови знания, вместо да стоим сами пред компютъра вкъщи. Не отричаме, че и ние имаме група във Фейсбук, носеща името на вестника ни. В нея ние публикуваме актуалните събития, ставащи в училище, и част от статиите за вестника. Радваме се на всеки нов член в нея и на всяко харесване на нашите публикации.

Както е казал един американски адмирал: "В света има четири велики сили - Китай, Индия, САЩ и Фейсбук. Милионите участници в социалните мрежи, като Фейсбук, отдавна са се досетили, че освен да завързват нови контакти, може да станат жертва и на злоупотреба. Всеки от нас споделя лична информация със своите приятели и няма представа, че някой може да се възползва от тази информация, разбиват ти паролата, влизат ти в профила и пишат неща от твое име, които не си ги писал никога. Всеки малко или много се притеснява от това. Неприятно е да ти влизат в профила или да ти правят такъв, без да знаеш за това. Ще е хубаво да не попадаме нито ние, нито групата ни на такива злоупотреби.

Бъдете внимателни и вие, сменяйте си често паролата и гледайте да е дълга, съдържаща букви, цифри и символи. (Ели Ефремова, 6 В)

Аз, Божидара Михайлова от VII Б, заедно с Никол Белчева от VII В клас направихме кратка анкета за любимите предмети на учениците в нашето училище. Резултатите се оказаха интересни и неочаквани за нас. Доста ученици обичат да спортуват и рисуват, след тези часове се чувстват по-освежени и запомнят повече по следващия предмет. Тези, които обичат да четат и да пишат есета, веднага посочиха литературата за любим предмет (е, не бяха много). ЧП, история и география са доста по-предпочитани. Докато правехме анкетата и изслушвахме аргументите на децата, разбрахме, че всеки предмет е полезен и интересен и си има своите положителни неща за нас, учениците, но ние не се замисляме върху това, просто само се оплакваме и вместо да си направим часовете по-интересни, само мрънкаме, че ни е скучно.

А нали сме си умни, имаме много ученици, класирани на II кръг на олимпиадите по повечето предмети. Те поименно са поздравени във Фейсбук групата ни.

Първомартенски и първопролетни красоти

Още първия ден на месец март имаше базар, но докато успеем да заснемем всички артикули, те вече се бяха изкупили. Много са ни даровити децата в училище и с помощта на своите амбициозни госпожи изработват невероятни неща.

На 1 март ученици от училище раздадоха от ръчно изработените ни мартеници в Общината на р-н „Искър” и в Столична община, с тях бяха г-жа Тая Борисова и г-жа Ваня Кастрева, началник РИО София-град.

Баба Марта приближава, а с нея и пролетта се задава. В училище се готвят за изложба и продажба, мартенички бели и червени от децата сътворени. Няма малки и големи, всички на сергиите са подредени. С опаковки и ценички, за да бъде лесно за всички, че купувачи много се трупат и не могат да си закупят. Ако всеки пита за цената, опашка ще стане чак до столовата. Но пък всеки бърза да си купи и няма търпение 1 март да настъпи. Мартенички да си вържем, за да бъдем здрави, силни и щастливи и дано помагат да сме ученолюбиви. (Виктория Иванова, 5 В)

Пролет, пролет е навън,
всички стават ли от зимен сън?
Всичко цъфва, всичко светва.
И започва да тупти,
сърцето ти за пролетните дни.
Искаш ти навън,
и зове те пролетният звън,
Но не можеш ти навънка,
щом училищният звънец
завънка.
(Дарина Начева, 6 А)

„Едва дочаках”
Едва дочаках снегът да се стопи.
Едва дочаках пролетта да долети.
Едва дочаках слънцето да се покаже.
Едва дочаках да изляза даже.
Едва дочаках навън да се сгрее.
Едва дочаках всичко пак да оживее.
Едва дочаках дърветата да позеленят.
Едва дочаках хората пак да се засмеят.
Едва дочаках птиците да чуя.
Едва дочаках сандалите пак да обуя.
Едва дочаках топлотата на любовта.
Едва дочаках красотата на пролетта.

(Йоана Николова, 6 А)

С любов за мама!

В България Осми март първоначално се отбелязва с беседи в тесен кръг, през 1915-а е първото публично честване. Отначало по предприятия, заводи, учреждения се правят събрания, на които се отчита приносът на жените в производството, културата, науката и обществения живот. След 1960 г. честването взема особено широки размери и става любим празник на жените от всички възрасти, особено в държавните учреждения. Даже празникът получава неофициалното наименование „ден на колежката“. (Стефания Драгомирова, 5 Б)

„Мама“

*Щом хвана нейната ръка,
се чувствам много по-щастлива.
Щом докосна нейната коса,
усещам колко е грижлива.
Щом видя нейната усмивка,
сърцето ми започва да тупти.
Сякаш съм излязла от обвивка,
в която съм стояла с дни.
Обичам тази нейна красота.
Обичам тази нейна доброта.
И таз жена, която толкова обичам,
мама аз наричам. (Йоана Николова, 6 А)*

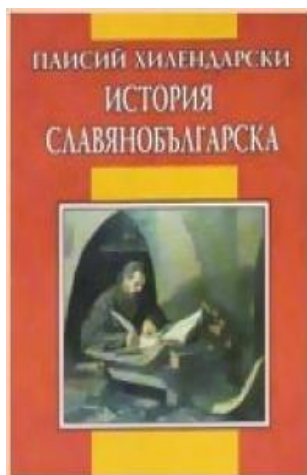

Мамо, аз ти благодаря
за твоята обич и доброта.
Нежно гали твоята ръка
и никой не прегръща ме така!
И знам, че всичко ти ще простиш,
готова винаги да ме защитиш.
Вглеждам се в твоите звездни блестящи очи,
гледаш ме с тях, откакто живот ми дари!
Мамо, в тежки ноци ти си до мен,
подкрепа даваш ми в трудния ден,
ти си с най-милото и красиво лице,
никой няма твоего сърце.

Обичам те! (Йоана Костадинова - Йоли, 6 В)

Благодаря ти, мамо, за всичките грижи, които
полагаш за мен. За радостта, която ми даряваш всеки
ден. Благодаря за съветите ти мъдри и нежната любов.
Обичам те, мамо, знаеш го добре това.
И знай, че майката е най-прекрасната жена, живяла
досега. (Виктория Иванова, 5В)

250 години от написването на „История славянобългарска“

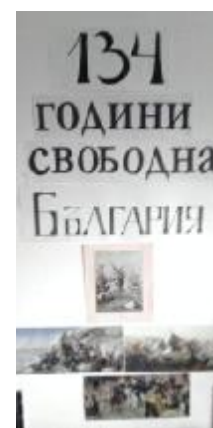

Паисий Хилендарски е написал най-значимата българска книга за цяла една епоха – „История славянобългарска“ (1762 г.). Със своята малка книжка от 71 листа поставя началото на българската възрожденска литература. Паисий Хилендарски е монашеското му име, истинското му име не се знае. Приема монашенски сан в Хилендарския манастир. Паисий изпитва мъка и жалост от факта, че гърци и сърби хулят, че българите нямат своя история. И той тръгва да събира разпилените късове от нея по прашните библиотеки на много манастири. Когато завършва книгата си, тръгва да я разпространява из цяла България, съветва хората да я преписват. Днес са оцелели и открити 60 преписа. Книгата съдържа 11 части. В нея убеждава читателите да се гордеят с миналото на народа си, да ценят езика си. Разкрива накратко най-важните събития от българската история, разказва за владетелите, които с делата си са прославили България; за делото на славянските първоучители Кирил и Методий; за българските светци. За да може историята да достигне до „прости орачи, копачи, овчари и прости занаятчий“, се старее написаното да е близо да говоримия език „на български прости речи“. (статията подготви Йоана Костадинова, 6 В)

**Да се познават случилите се по-рано
неща ...
е не само полезно, но и твърде необходимо.
Паисий Хилендарски**

Отбелязахме и в училище 134 години от
Шипченската епопея.
С битката на Шипка през 1877 година
се дава началото на свободна България.

**Клуб "Художествено слово" и „Театрално студио“ изнесоха в училище
рецитал в памет на Апостола на свободата Васил Левски
под надслов „Левски живее в сърцата на младите хора“.**

Спортен свят

*В училище
имаме клуб по волейбол.
Момчетата отпаднаха,
но затова пък
момичетата са
на трето място
на зоналното първенство
по волейбол.*

Радостина Дулева - 5 В,
3 медала по карате и 10 на шах.

Деляна Пенелова - 5 Б,
художествена гимнастика.

Донна Господинова - 6 А,
спортни танци.

Отборът по миниволейбол.

Елица Михайлова – 5 Б,
таекуондо.

Взemi правилното решение – спортувай!

(страница Спорт: Тома Котков и Камелия Йовкова, 5В)

МАЛКО УСМИВКИ

- Иванчо, обясни ми какво е това храброст?
- Храброст, госпожо, е да не знаеш нищо, абсолютно нищо и да вдигаш ръка...

Иванчо се прибира от училище:

- Мамо, татко, мисля, че няма да е здравословно да ми видите бележника...

Отварят и гледат... три шестици. Всички припадат.

- Казах ви, че няма да е здравословно.

- Иванчо, гледам, че имаш двойки по всичко освен по география.

Някакво обяснение?

- По география още не са ме изпитвали...

- Госпожо, мисля, че не заслужавам двойка.

- Знам, Иванчо, но по-ниска оценка няма.

След писмено изпитване:

- Предадох бял лист.
- И аз предадох бял лист.
- Ей, да не си помислят, че сме преписвали!

Учителката пита Иванчо:

- Иванчо, изброй ми седемте чудеса на света!

Иванчо отговаря:

- Амиши... пирамидите, мавзолея, две други и още три.

Получавам ниска оценка на тест..

Вестникът е към клуб „Училищни медии“ с ръководител Силвия Костадинова.

Делси те пита: „Какъв ученик си?“

1. Колко време отделяш за подготовка на уроците си?

- а) повече от два часа дневно;
- б) едва 1 час;
- в) десетина минути.

2. Ходиш ли на допълнителни уроци?

- а) да, по повечето предмети;
- б) да, по 1-2 предмета;
- в) не, уча си сам/а.

3. Внимава ли в часовете?

- а) да, винаги;
- б) понякога;
- в) рядко.

4. Горещо-долу какви оценки имаш?

- а) повечето са 5-ци и 6-ци;
- б) почти само 4-ки;
- в) само 2-ки и 3-ки.

5. Какво правиш през междучасията?

- а) преговарям за следващия час;
- б) стоя си тихо на чина;
- в) говоря си с приятелите.

Повече от три отговора с „А“ - ти си ученик мечта, на учителите им се иска всички да са като теб, но за жалост не е така.

Повече от три отговора с „Б“ - ти си от учениците, които се справят добре в училище, но нямат желание да учат.

Повече от три отговора с „В“ - няма да е лошо да се стегнеш и да подобриш успеха си.

Постарай се! (Деляна Костадинова - Делси).